

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2017. év január hó 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 24.B.93/2014/143. számú ítéletét az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r. és az V. r. vádlottakkal vonatkozásában megváltoztatja.

I. r. vádlott terhére megállapított testi épség elleni bűncselekmény testi sértés büntettként nevezi meg, melyet a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés szerint minősít.

II. r. és III. r. vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettként a Btk. 194. § (1) bekezdés, és (2) bekezdés c/ pontja szerinti minősít, a testi épség elleni bűncselekményt testi sértés büntette kísérleteként nevezi meg, a jogszabályi hivatkozása helyesen Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, melyet társtettesként követtek el.

III. r. vádlott terhére megállapított összesen 3 rb. társtettesként elkövetett kerítés büntettkéből 1 rb. a Btk. 200. § (1) és (4) bekezdés a/, b/ és c/ pontja, (5) bekezdés, 1 rb. a Btk. 200. § (1), (4) bekezdés b/ és c/ pontja, (5) bekezdés és 1 rb. a Btk. 200. § (1), (4) bekezdés a/ és b/ pontja szerint minősül.

IV. r. vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettként bűnszegdként elkövetett kerítés büntettként (Btk. 200. § (1), (4) bekezdés b/, c/ pontja, (5) bekezdés) minősíti. A társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettként a Btk. 194. § (1) bekezdés, és (2) bekezdés c/ pontja szerint minősíti, a testi épség elleni bűncselekményt testi sértés büntette kísérleteként nevezi meg, ennek jogszabályi hivatkozása helyesen Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés, melyet társtettesként követett el.

V. r. vádlott terhére megállapított, a Btk. 200. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b/ pontja szerinti kerítés büntettként a Btk. 200. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b/, c/ pont, (5) bekezdés szerint minősíti, melyet társtettesként követett el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r., a II. r., a III. r., a IV. r. és az V. r. vádlottakkal vonatkozásában helybenhagyja.

IV. r. vádlott előzetes letartóztatásának befejező napja 2016. év december hó 16. napja, esetében az eddig, I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 111.150,- (száztizenegyezer-százötven) forint bűnügyi költségből 31.750,- (harmincegyezer-hétszázötven) forintot I. r., 25.000,- (huszonötezer) forintot II. r., 27.200,- (huszonhétézer-kettőszáz) forintot III. r. és 27.200,- (huszonhétézer-kettőszáz) forintot V. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. év november hó 18. napján kihirdetett 24.B.93/2014/143. számú ítéletével I. r. vádlott bűnösségét emberkereskedelem büntettségében (Btk. 192. § (2) és (3) bekezdés c./ pont és e./ pont), kerítés büntettségében (Btk. 200. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a./, b./ és c./ pont, (5) bekezdés), súlyos testi sértés büntettségében (Btk. 164. § (3) bekezdés, (6) bekezdés a./ pont) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A törvényszék a szabadságvesztés büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani.

II. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettségében (Btk. 192. § (2) bekezdés), társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettségében (Btk. 194. (1) bekezdés, (2) bekezdés b./ és c./ pont), súlyos testi sértés büntette kísérletében (Btk. 164. § (3) bekezdés), bűnsegédként elkövetett kerítés büntettségében (Btk. 200. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a./, b./ és c./ pont, (5) bekezdés), kitartottság büntettségében (Btk. 202. §), gyermekprostitúció kihasználása büntettségében (Btk. 203. § (3) bekezdés) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A törvényszék a szabadságvesztés büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani.

III. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettségében /Btk. 192. § (2) bekezdés/, társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettségében (Btk. 194. (1) bekezdés, (2) bekezdés b./ és c./ pont), súlyos testi sértés büntette kísérletében (Btk. 164. § (3) bekezdés), 2 rendbeli társtettesként elkövetett kerítés büntettségében (Btk. 200. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b./ és c./ pont, (5) bekezdés), kitartottság büntettségében (Btk. 202. §), gyermekprostitúció kihasználása büntettségében (Btk. 203. § (3) bekezdés), társtettesként elkövetett kerítés büntettségében (Btk. 200. § (1), (4) bekezdés a./ és b./ pont) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani.

IV. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettségében (Btk. 192. § (2) bekezdés), társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettségében (Btk. 194. (1) bekezdés, (2) bekezdés b./ és c./ pont), súlyos testi sértés büntette kísérletében (Btk. 164. § (3) bekezdés), kitartottság büntettségében (Btk. 202. §), állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani.

V. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettségében (Btk. 192. § (2) bekezdés), társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntettségében (Btk. 194. (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont), kerítés büntettségében (Btk. 200. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b./ pont), kitartottság büntettségében (Btk. 202. §), társtettesként elkövetett kerítés büntettségében (Btk. 200. § (1), (4) bekezdés a./, b./ és c./ pont, (5) bekezdés), társtettesként elkövetett kerítés büntettségében (Btk. 200. § (1), (4) bekezdés a./ és b./ pont) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 8 év

szabadságvesztés büntetésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani.

Rendelkezett valamennyi vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról.

I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában elrendelte a velük szemben korábban kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását.

Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész I. r., II. r. III. r. és V. r. vádlottak terhére a szabadságvesztés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, míg I. r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, II. r. vádlott, III. r., IV. r. és V. r. vádlottak az ok megjelölése nélkül, míg védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1133/2014/18. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségét teljesítette.

Ezen irányadó tényállásból okszerűnek tartotta a vádlottak bűnösségére vont következtetést és törvényesnek a bűncselekmények jogi minősítését.

Ellenben a helyesen feltárt bűnösségi körülményeket nem megfelelő súllyal értékelte az elsőfokú bíróság az I., II., III. és V. r. vádlottak vonatkozásában, mivel ténylegesen a súlyosító körülmények mind számukban, mind nyomatékukban jelentősebbek voltak az enyhítő körülményekhez képest. Erre tekintettel indítványozta, hogy I. r., II. r., III. r. és V. r. vádlottak esetében a középértéket meghaladó tartamú fegyházbüntetést szabjon ki az ítéletábra, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta, azonban kiterjesztette az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése irányába is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, nem ismerhető meg, hogy részleteiben mire alapította a törvényszék az ítéletét, nem ütköztette, nem értékelte az egyes vallomásokat, a vádlotti védekezés nem jelenik meg az ítélet indokolásában.

Az enyhítésre irányuló részében kiemelte a védő, hogy az I. r. vádlott részbeni beismerő vallomást tett, megbánását fejezte ki, továbbá hivatkozott arra, hogy az édesanyja súlyos beteg, illetve az édesapja meghalt, továbbá szabadlábra kerülése esetén tudna dolgozni. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az I. r. vádlott korábban erőszakos cselekmények miatt nem volt büntetve.

II. r. vádlott védője szintén kiterjesztette a fellebbezését az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése irányába, egyetértve az I. r. vádlott védőjének ekörben kifejtett álláspontjával. Emellett a II. r. vádlott részbeni beismerő vallomására is figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a felmentésre, illetve enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta, azonban elsődlegesen ő is az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte arra hivatkozva, hogy az megalapozatlan, a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem értékeli részletesen,

az indokolás felsorolásokat tartalmaz, a bizonyítás hiányos volt, szembesítések elmaradtak. A sértettet csak korlátozott mentességi jog illeti meg, ezt sem vette figyelembe a törvényszék.

IV. r. vádlott védője fenntartotta az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését. Kifejtette, hogy mindössze egyszer lépett fel erőszakosan a IV. r. vádlott, de az I. és a II. r. vádlott említést sem tett a IV. r. vádlottról, csak a sértett tett rá terhelő vallomást.

V. r. vádlott védője, fenntartva a felmentésre és enyhítésre irányuló fellebbezését, a többi védővel egyetértve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését szintén felvetette.

Álláspontja szerint az V. r. vádlott tagadó vallomását a bizonyítékok nem cáfolták, egyébként a minősítést is vitatta.

Az I. r. vádlott írásban is indokolta fellebbezését, melyben továbbra is úgy nyilatkozott, hogy az emberkereskedelem büntettét nem követte el, azonban a kerítést elismerte, míg a testi sértés kapcsán úgy nyilatkozott, hogy az baleset volt, a sértett leesett a korlátról.

A II. r. vádlott ugyancsak indokolta a fellebbezését a másodfokú eljárásban, így kifejtette, hogy a kerítésben, illetve a súlyos testi sértésben nem bűnös, a kitartottságban, azonban elismerte a bűnösségét.

Az V. r. vádlott az írásbeli fellebbezésében változatlanul tagadta a bűncselekmények elkövetését és további tanúkihallgatásra tett indítványt.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán az enyhítő körülmények nyomatékosabb figyelembe vételét kérte, illetve elmondta, hogy a sértett nem volt szavahihető.

A II. r. vádlott utolsó szó jogán a megbánásának adott hangot. A III., IV. és V. r. vádlottak utolsó szó jogán a védőikhez csatlakoztak.

A Fővárosi Ítéltábla a nyilvános ülésen előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította, mivel a beszerzett bizonyítékok mellett a további bizonyítás szükségtelen volt, a tényállást megnyugtatóan meg lehetett állapítani.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék eljárásában a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit megtartotta. Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor fiatalok tanút (sértettet) - mivel a törvényszék előtt élt a mentességi jogával - mentesítette a vallomástételi kötelezettség alól. E tanú mentessége alapvetően II. r. vádlott irányában állt fenn, azonban a II. r. vádlott terhére rótt cselekmények összefüggtek a vádlott társak cselekményeivel, azok nem voltak olyan mértékben külön választhatók, hogy a további vádlottakra vonatkozó kérdésekre adott válaszok kapcsán esetlegesen ne terhelte volna a II. r. vádlottat, azaz a mentességi jog sérült volna.

A védelem által hivatkozott indokolási kötelezettség megsértése kapcsán az ítéltábla megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék annak még éppen elégséges mértékben eleget tett. A kétség kívül szükséztel, helyenként felsorolás jellegű indokolásból mindezek mellett is világosan kitűnt az, hogy az elsőfokú bíróság milyen bizonyítékokat fogadott el, milyen vádlotti vallomásokkal szemben fogadta el azokat, illetve mi támasztotta alá a terhelő vallomásokat. Ez

valójában az indokolásból követhető volt, így nem volt ok az indokolási kötelezettség megsértése miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. A sértetti terhelő vallomások, az azt helyenként megerősítő további tanúvallomások, illetve a vádlottak részbeni beismerő, illetve egymást terhelő vallomásai a szakvéleményekkel egyetemben, megnyugtató módon bizonyították a bűncselekmények elkövetését, a vádlottak terhére megállapított tényállást.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapvetően megalapozott, azt a másodfokú nyilvános ülésen elhangzottak, illetve az iratok alapján kell kisebb mértékben kiegészíteni, illetve pontosítani a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottn az alábbiak szerint:

- I. r. vádlott élettársi kapcsolata megszűnt.
- IV. r. vádlott szabadulását követően munkába állt, melyből jövedelme származik.
- Az ítélet 12. oldalán a II/C alatti tényállás második bekezdésében az utolsó mondatban 1. számú sértett helyesen 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el.

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, így a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A Budapest Környéki Törvényszék a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekmények jogi minősítése is részben helytálló, azonban az több ponton helyesbítésre, illetve pontosításra szorul.

Ekként I. r. vádlott esetében - nyilván elírás miatt került feltüntetésre a rendelkező részben a (6) bekezdés a/ pontja - a terhére megállapított testi épség elleni bűncselekmény helyesen a Btk. 164. § (1) és (3) bekezdése szerint minősül, a bűncselekmény megnevezése helyesen testi sértés büntette.

II. r. és III. r. vádlott terhére megállapított személyi szabadság megsértése büntette esetében (II/C pont) az elsőfokú bíróság a rendelkező részben helytelenül jelölte meg minősítő körülményként a (2) bekezdés b/ pontot, ugyanis ez az aljas indokból elkövetést jelenti, amely viszont a halmazatban lévő cselekmények miatt a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Egyebekben a törvényszék jogi indokolásából pedig az tűnik ki, hogy valójában a (2) bekezdés f/ pontot állapította meg a vádlottak terhére, azonban a tényállása erre vonatkozóan a vádirati tényállással ellentétben a kérdéses eszközt (baseballütő) nem rögzítette, és ezen eszköz megemlítésére az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában sem került sor, ekként a tényállásba azt onnan sem lehetett átemelni. Emiatt az ítélet tábla ezen bűncselekményt a Btk. 194. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c/ pontja szerint minősítette. A testi épség elleni bűncselekményt szintén pontatlanul nevezte meg és a jogszabályhelyét sem megfelelően jelölte meg, így azokat szintén helyesbítette az ítélet tábla, az elköveti alakzat, a társtetteség feltüntetése mellett.

III. r. vádlott esetében a terhére megállapított 3 rb. társtettesként elkövetett kerítés büntette vonatkozásában az elsőfokú ítélet rendelkező része és jogi indokolása nem fedi egymást - feltehetően elírás miatt -, az ítélet tábla erre tekintettel helyesbítette azt és a törvényszék ítéletének rendelkező részében 2 rb. társtettesként elkövetett kerítés büntettének (Btk. 200. § (1) és (4) bekezdés b/ és c/ pont, (5) bekezdés) minősített bűncselekmények közül 1 rb-t a Btk. 200. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a, b/ és c/ pontjára figyelemmel az (5) bekezdés szerint minősített.

E két rendbeli cselekmény esetén a jogi indokolás sem pontos, mivel mindkettő bűncselekmény esetében a (4) bekezdés a/, b/ és c/ pontját tüntette fel minősítő körülményként az elsőfokú bíróság.

Az ítéletábra ezen pontosítással lényegében a vád szerinti minősítéssel egyetértve jelölte meg a bűncselekmények jogszabályhelyét.

IV. r. vádlott tekintetében a személyi szabadság megsértése büntettét és a testi épség elleni bűncselekményt ugyanúgy kellett pontosítani, miként II. és III. r. vádlott esetében, lényegében ugyanazon indokkal.

A IV. r. vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettét az ítéletábra bűnsegédként elkövetett kerítés büntetteként minősítette, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból a IV. r. vádlott terhére nem állapítható meg emberkereskedelem büntette, ellenben mindazon tényállási elemeket tartalmazza IV. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet, amely az eltérő minősítést lehető teszi. Meg kell jegyezni, hogy az emberkereskedelem bűncselekménye tekintetében az elsőfokú ítélet indokolásából sem lehetett az ítéleti tényállás hiányosságait pótolni, annak szükséztvű volta miatt. A bűnsegédként elkövetett kerítés büntette kapcsán rögzíti az ítéletábra, hogy a cselekmény átminősítése mellett a súlyosítási tilalom nyilvánvalóan kötötte az ítéletábrát, így a IV. r. vádlottal szemben kiszabott halmazati büntetést az enyhítő szakasz, a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b/ pontja szerint tekinteti kiszabottnak.

V. r. vádlott esetében a terhére megállapított 3 rb. társtettesként elkövetett kerítés büntetéből 1 rb. esetében a rendelkező részben megállapított bűncselekmény, annak minősítő körülménye, illetve az ítélet jogi indokolása szintén mást tartalmaz. Az irányadó tényállást figyelembe véve az V. r. vádlott terhére megállapított ezen cselekmény a Btk. 200. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b/ és c/ pontja, és (5) bekezdés b/ pontja szerinti minősül, melyet szintén társtettesként követett el.

A törvényszék a büntetés kiszabása során értékelendő bűnösségi körülményeket alapvetően számba vette és az ítéletábra álláspontja szerint valamennyi vádlottal szemben megfelelő büntetést szabott ki, annak sem lényeges súlyosítása, sem lényeges enyhítése nem indokolt.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől az I., II., III. és V. r. vádlottak által előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján számította be az ítéletábra a szabadságvesztés büntetésbe.

A bűnügyi költség viselésére a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte az ítéletábra az I., II., III. és V. r. vádlottakat külön-külön, a felmerülés arányában.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Budapest, 2017. év január hó 26. napján

. Rédei Géza s.k.

Dr. Bartkó Levente s.k.

. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 24.B.93/2014/143. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.151/2016/33. számú ítéletében írt változtatásokkal I. r., II. r., id. III. r., IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2017. év január hó 26. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő